

PÉCSI FIGYELŐ.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
 Postán vagy Pécsenél küldve:
 EGÉSZ ÉVRE 5 ft — kr.
 FÉL ÉVRE 2 „ 50 „
 NEGYED ÉVRE 1 „ 25 „
 EGYES SZÁM 10 kr.
 Megjelenik minden szombatán.
 Egyes számkapoknál
 Weldinger Nándor könyvker.
 (Süvegnyelű.)

HIRDETÉSEK ÁRA:
 Egy öt hasábos peltisor egy-
 szeri megjelenésért 6 kr.,
 3-asorúért 5 kr., 10-asorúért
 4 kr. fizetendő.
 Minden hirdetés után 30 kr.
 bélyegdíj fizetendő.
 A nyilatkozó 1 peltisor 50 kr.
 A hirdetés díj előre fizetendő.

A felelős szerkesztő lakása: Ó-pósta-utca 16-ik szám. Kéziratok vissza nem küldetnek.
 A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
 Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, KÖZSL JÁNOS úrnál a városház épületben, LILL JÁNOS úrnál a budai külvárosban, valamint a vidéken minden póstahivatalnál.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal: János-utca 8-ik szám.

Válasz
 a „Fünfkirchner Zeitung“-nak a mohács-pécsi vasút államosítását kérő városi feliratra vonatkozó bírálatára.

Kölessey Ferencz-től vett ezen motívummal: „Embert egyenként és csoportként a maga hasznáról felvilágosítani a legnehezebb feladatok közé tartozik“ az említett lapban oly helytelen bírálat foglaltatik a városi felirat ellen, hogy hírlapírói kötelességüknek tartottuk illetékes helyen a dolgnak utána nézni, mert közügyről van szó, tehát meg nem írható a megtévesztés, s mert nem hihihű, hogy a feliratban elősorolt tarifa-adatok megmondolansággal soroltattak volna fel.

Utánjárásunk és higgadt megfontolásunk eredményét tehát a tisztelt közönség tudomására hozni készetve is éreztük magunkat a következőkben:
 Megtámadja az említett cikk a feliratban foglalt ama jelzést, hogy „az államosítás itt általános óhaját képezi“; mert szerinte a közgyűlésen volt egy ellenkező szó is (!) — sőt azóta több előkelő bizottsági tag is belátta tévedését (?) és ha a Förster-féle indítvány tendenciájáról és horderejéről tájékozva lettek volna, a határozat az államosítás ellen szólna, vagy legalább is a javaslat bővebb megfontolás végett szakbizottságokhoz utaltatott volna, mely úton az a nagy veszély, mely az államosításból a város érdekére bekövetkezni fog, bizonyára kiütközött volna, — s gáncsolja a tanácsot, hogy ezen nagyfontosságú ügyben a rossz, de tetszetős indítvánnyal mintegy meglepte a közgyűlést.

Erre elégnék tartjuk azt konstataálni, hogy igaz, miként közmegelepítésre egy „fehér holló“ hallatta magát a javaslat ellen, amde azt a közgyűlés a komolyan nem vette egyrészt azért, mert az ellenkező argumentumok: a magyar állami vasút adminisztrációja ellen, alaplaton vádakat tartalmaztak, s a következményeket oly sötétben festették, melyek a jelenlegi miniszter buzgalma és erélye mellett egyszerűen lehetetlenek, s a melyek államosítás esetén egyáltalán be sem következhetnek; mert hisz az állami vasút hálózatára már alkalmazásba vett de centralisatio fogalmával a helyes kezelést követelményeivel homlok-egyenest ellenkeznek; de más részer általános a hit, hogy a felszólalás oly helyről jött, mely sokkal közelebbi va-

szonyban áll a társulattal, mintsem hogy ezen fontos közügyben mérvadó s érdektelen, tehát figyelembe vehető felszólalásnak volt volna tekinthető, — s az a legjobb esetben is a jóbarát-nak a közvéleménnyel szemben hozott áldozat!

És így, miután nem hisszük, hogy az említett viszonyon kívül álló, önállóan gondolkodó, a közérdeket szívőkön viselő, a köz- és magánérdek közötti határt megvonni képes bizottsági tagok, s a kereskedői osztály ama tagjai, kik „extra“ dolgokban kedvezményekben nem részesülnek, az államosítást nem óhajtanák, méltán mondja a felirat, hogy ez a közérdekre itt valóban általános óhaját képezi, mert a helyzetet „egyenlő elbánással“ lényegesen javítani fogja!

A városi tanács eljárása csakis akkor volna korhoható, ha a Förster-féle helyes indítványt nem iparkodott volna érvényre emelni melőbb, nehogy úgy járjon a város, mint a latin közmondás jelzi: „Tarde venientibus ossa!“

De térjünk a fontosabb támadásra. Az mondatik e szerint, hogy a városi feliratban a szénszállításra nézve közölt 14 tarifa-pozíció csak a laikus vezetheti tévútra, de a szakember előtt első pillanatra semmis és mosolyra készítő — bár megjegyzi, hogy a magyar állam e részbeni tarifáját nem ismeri; s azon következtetésre jut, hogy az igazság vakmerő megkerülésével mondható a Duna-gőzhajózási társulat tarifájának az, a melyben a vonalrészek 1/3 — 1/3-a csak a társulaté, a többi pedig a magyar államvasuté.

Igaz van, hogy a feliratban felsorolt állomásokig a vasuti vonal nagyobb része a magyar államé; nincs is az ellenkező állítva a feliratban sem; — de ama főfontosságú tény, hogy az 1/3 rész vonalért is a kiütközött szállítási díjak majdnem 2/3-át, vagyis az orosz-lánrészt a Duna-gőzhajózási-társulat élvezi — a támadás figyelmen kívül hagyta.

Hinni kívánjuk, hogy minden tisztán a dolog lényegének nem ismeréséből származik; mert ha tanulmányozva lett volna a magyar államvasut tarifája a „F. Z.“ által, mint saját ismerése szerint se tett még meg: bizonyára meggyőződött volna a feliratban foglalt tarifa-kép valódiságáról

s gondos körültekintés mellett feltűnt volna bizonyára az is neki, hogy 1887. évi július hó 1-től kezdve a magyar államvasutal a szénre nézve köteleki (Verband-) tarifa érvényben nincs, minél fogva a Bányatelepről Villányig, vagyis 36-4 kilométerre egy 100 métermázsával terhelt vagon után 19 frt 20 kr. helyi díj szedetik minden esetben s oly szigorú eljárás követetik, hogy a 100 métermázsát meghaladó 10 kg. is vitelbérrel terheltetik.

A közügyet szívén viselő lapnak ily állapotot nem palliálni, hanem feltárni s annak lehetetlenné tételére közelehatni kell.

A feliratban mi van mondva?

Az, hogy a Duna-gőzhajózási-társulat jelenlegi eljárása mellett mennyibe kerül Bányatelepről Eszékig, Szegedig, Orosházig a szénszállítás? S ezzel szemben helyesen vannak kimutatva ama megtakarítások, melyek a széntermelés és a fogyasztás javára esnek az esetre, ha a mohács-pécsi vasut államosítása által egységes tarifa alkalmaztatnók.

Hogy a Dunagőzhajózási-társulat mily akadályra az itteni független szénbányák termelőinek, kitűnik világosan a következőkkel; u. m.

A hogy a feliratban helyesen kimutatva van, Eszékig az ut 81-4 kmeter, a miből a bányatelep-villányi vonalrész 31-4 km. esik. Viteldíj fejében fizetendő pedig:

Bányatelepről Villányig 19 frt 30 kr.
 Villánytól Eszékig . . . 12 frt 60 kr.
 tehát majdnem 9 km-rel hosszabb államvasuti részen kevesebb fizetendő 6 frt 70 krral.

A 116-4 km-re fekvő gombosi állomásig fizetendő a Bányatelepről számítva, a jelenlegi eljárás mellett 38 frt

Ebből a bányatelep-villányi 36-4 kmnyi vonalra esik 19 frt 30 kr.
 Villánytól Gombosig, vagyis 80 km. hosszra pedig 18 frt 70 kr.
 tehát a bányatelep-villányi vonalrész kétszeresen is meghaladó államvasuti vonal után 60 krral kevesebb viteldíj követeltetik.

Még egy példát s ez — úgy hisztük — elég:
 A 247-4 kmnyi szegedi utét fizetendő most 55 frt

Ebből esik a bányatelep-villányi 36-4 kmnyi utra 19 frt 30 kr.

Villánytól Szegedig, vagyis 211 km. után . . . 55 frt 70 kr.
 tehát mintegy hatszor nagyobb távot után nem is még egyszer annyit, mint a mennyi a bányatelep-villányi kis részen fizetendő.

Ha a „F. Z.“ ebből meg nem győződik lapjában foglalt téves kritikából, — úgy öt mi ok sem győzheti meg.
 A hűn rajzolt állapoton csak az nem kíván változtatni, aki „sine cura“ t élvez, vagy a kire ezen mottó állhat, ha nem is Kölesseytől, de az életből merítve, hogy „lehetetlen némelyeket saját érdekszférájukból a közérdek színyvonalára emelni.“

S mert nyilvános vasutól méltán kívánható meg, hogy mindenki irányában egyenlő tarifa-eljárást kövesse, a mohács-pécsi vasut államosítását a közérdekben oly szükségletnek tartjuk, melyet előmozdítani kötelessége mindannyiúnknak, s nem szabad megriadnunk a „F. Z.“-ban foglalt jóslatoktól, mert az, a ki ismeri a viszonyokat, könnyen beláthatja, hogy államosítás esetében nemcsak a műhely nem tétetik el innen, hanem még bekövetkezhetik hamar azon idő is, a midőn a Magyar-Állam-vasut itt illetkezetőséget is állít, mert Pécs a Dunántúlnak kétségkívül fontos kereskedelmi és politikai pontja.

Országgyűlés.

A képviselőház hétfőn a halászatról szóló törvényjavaslatot tárgyalta. Nagybó vita nem fejlődött ki, minthogy a földolgra nézve hogy t. i. a halászat törvényhozási rendezése elodázhatatlan szükség, minden párt egyformán egyetértett. Az ellenkező, melynek főszónoka Eötvös Károly volt, csupán azt kívánta, hogy miután a törvényjavaslat több fontos jogi intézkedést is tartalmaz, mielőtt a házban tárgyalatnók, utasítsassék a jogügyi bizottsághoz. Bizonytalán méltányos kívánság ez, mert hisz oly fontos kérdések eldöntéséről van a javaslatban szó, hogy p. o. kit illet a halászati jog s hogy vitás esetekben mely hatóságok s minő eljárás formák mellett mondjanak ítéletet. Annál inkább joga volt az ellenkezőnek remélni, hogy a kormány elfogadja ezt a törvényjavaslat alapságára érdekében való indítványt, mert Irányi Dániel közvetítő javaslata szerint a tárgyalást sem kellett volna elhalasztani. Ugyanis csupán a jogi intézkedéseket tartalmazó I. fejezet utasított volna a jogügyi bizottsághoz, s míg ez jelentésével elkeszül, a ház a többi fejezetekkel végezhetett volna. A bizott-

sághoz való utasítás mellett szót a mérsékelt ellenek részéről Fenyvessey Ferenc is; a kormánypart azonban, melynek sorraiból Pulszky Károly és Széchenyi Pál gróf miniszterek szóáltak fel, a törvényjavaslatot általánosságban elfogadta s az Eötvös Károly indítványát leszavazta. A részletes tárgyalás igen gyorsan, egész a 19. 5-ig haladt, vagyis a javaslat jogi intézkedéseket tartalmazó részén teljesen teltetett a ház s a halászati tilalomról szóló II. fejezetről is elfogadtott egy 5 t. A részletes vita során felszólt Petrich Terenz, Széchenyi Pál gróf, Vidleskay József, Hoitsy Pál, Justh Gyula, Meszlény Lajos, Boross Béni, Tórs Kálmán és Spöner Andor.

Kedden folytatták és befejezték a halászatról szóló törvényjavaslat tárgyalását. Egyhangulag, minden izgalom nélkül folyt a vita, mely iránt különösebben csak Széchenyi Pál gróf érdeklődött, a kit, úgy látszik a kaposvári mandátum viszontagságai túlságosan idegessé és érzékenynyé tették. A javaslat módosításokat többen nyújtottak be, a ház azonban csak az Eötvös Károly, Hoitsy Pál, Pulszky Károly, Periahy Elek, Vidleskay József, Irányi Dániel és Varasdi Károly által beadottakat fogadta el.

Szerdán nem volt ülés.

A beteg társadalom.*

A közérköleség napról-napra botrányosabban hanyatló fokáról-fokora lejjebb társadalmunkban, és ezt ma már nyíltan konstatalhatjuk. A bűnök sokasága és különféle, melyek napjainkban az elvetemült emberek által elkövetettek, oly fokra süllyesztette a közérköleséget, a melynél lejjebb már alig süllyedhet.

Alig van osztály társadalmunkban, mely ne hemzsegne a gonosztevők egész rajától; alig van család, mely gyermekükben az eszülyed erkölcsöt ne siratna; nincs ma már oly élet, melyben a megromlott, féketvesztett laszcivizitás legveszettebb orgáknak ne restelnie diadalittasan megülni; — nincs oly szemérem, mely tiltja a becsületből való gúny-üzést.

S mi mindennek oka vagy szülő anyja? Ezen kérdésre van hivatala jelen szerény munkám felelni, egyszersmind kimutatni graphicus alakban az okokat, hogyan és miképen, s mily fejlődés után nyer az emberben a bűn és a rossz való hajlami tért, s mily fejlődés után jut az ember azon tétre, a honnét többé visszaterés nincs, vagy ha van is, az csak nagy okok után leletésége.

Tapasztalatum és kutatásaim bábán mondhatom, hogy az erkölcsök elcsatnyulása a téves nevelési rendszerek szolgálatják az okokat.

Remes eseteket hallhatunk, melyek az újabbban felszínre került nevelészet

* Jung Ferencz battinai (Baranyamegyre) néptanító. „A téves nevelési rendszer áldozatai, vagy a társadalmi erkölcs hanyatlásának okai“ című tanulmányos könyvéből közöljük mutatónyul. A mű mottó hagyta el a saját s kapható szerzőnél. Ára 85 kr.

TÁRCSA.

Mátyás király bordala.
 „Sirva vigad a magyar.“
 Hárfahang mellett vígan borozván,
 Gyöngyöző bor az aranykehelyben,
 Dalnokok! búhádatot szerelmet
 Hárfátoknak búvós hurja zengjen!
 Zengjen, mint a furulyázó pásztor, —
 Zengjen, mint a búsló csalogány,
 Mely szerelmét s bánatát dalolja
 Az erdőben egy vadrózsafán!
 Töltsetek bort az aranykehelybe,
 Hogy a szívem sirjon és vigadjon!
 Csillagó bor lángoló hevétől
 Gyönyörében mint a nap ragyogjon!
 Majd miként a szomorúfűt ága
 Bánatában sir gyöngyharmatot:
 Szívem is zokogjon bánatában . . .
 Cseng a bilikom! . . . Daloljatok!
 Sirva vigad a magyar! — Hazája
 Régi szenvedéseit siratja . . .
 S elmereng búsléle a jövendőn —
 Virrad benne boldogsága napja!
 Bánat és remény közt ringatózódnak,
 Eldalolja vidám bortalát
 És e daltól búját elfelejté,
 Kitérti a cserfakupát.
 Zengjetekek dalt, egy királyi bortalát!
 Szívem bánatát hogy elfelejtsem;
 Közszaszinben lássam a világot
 S örömkönyemet a borba ejtsem . . .
 Félre honf-bú és honf-gondok!
 Bort, szerelmet, mindent zengjetekek
 Dalt a szívbe s a kristálypohárba
 Gyöngyöző piros bort töltsetek

Gyászoló lelkek vigasztalója:
 Bor, varázshatalmu, mámorító!
 Bor, dicső bor! a szomorú szívet
 Édes balzsammal felvidíté:
 Bor, te rólad zengjen a dicsőnek . . .
 Pendüljön meg hárfá, czimbalom!
 S mint ezüsthangján a kis pacosita —
 Szent örömmel zengjen bortalom.
 Szerelmem dicsőrtessék a dalban,
 Pengő czimbalomnak hangja mellett;
 Szerelmem a szívnek drágagyöngye,
 Szerelmem kell a magyar kobelenek!
 Szerelmem ragyog a csillogokban,
 Szerelmemől süttog a virág . . .
 Bor, piros bor im! a serlegekben, —
 Kocczintunk vitézek, daliák!
 Zengjetekek dicsőrtessék csatákat,
 Diadalmas, győzedelmes harcokat,
 Melyben a magyar, miként a szitnyák,
 Szitnyamódra, vakmerően harcokt!
 Zengjetekek a honszerző csatákat,
 A dicsőség véres napjait,
 Hogy hallhassam boldog álmainnak
 Üdvözítő tündérmáit!
 Megdalolja légy szívem szerelme,
 Gyémántkincs a magyar hasznak,
 Tündöklőn sugárzó szent erekre,
 Melyet nékünk őseink hagyának:
 Megdalolja légy dicső szabadság!
 Zengjen a dal, szívünk éneke!
 S szűrtírt rabbillincseknek csöngése
 Legyen a dalt kiadó zene . . .
 Zengjetekek magasztos honszerelme!
 A magyar királyi bortalában!
 Honszerelmeink fényesen ragyogjon,
 Mint a nap a hajnal bitorában.

Rajta hegedűsök Nosza, dalra!
 Honszerelmet zengjen hárfá, laut!
 És hallják meg, kik ott szenderegnek
 Csipruslombok árnyában alatt . . .
 Zengjen az igazságról szóló énekben!
 A magyar hárók szőz énekben!
 Győzzön a szeplőtelen igazság
 Cselszövőnyek, árnyai ellenében!
 És az ártatlanul üldözöttek
 Védelemben részesüljenek,
 Az erény felett a vétek és bűn
 Diadalmat soh'ha üljének.
 Nép, szabadság népe, hős magyar nép
 Éretted írtam im! a kelyhet . . .
 Mint hazámat, szép magyar hazámat,
 Úgy imádlak népem, úgy szeretlek!
 Élő dicsőn, mint ötlenek apád
 S nem süpörnek el évezredben
 Bár aranykalászos völgyeiden
 Vért hullámok hömpölyögjenek . . .
 Zengjetekek dalt, egy királyi bortalát!
 Zengjetekek szabadságot, szerelmet,
 Bort, dicsőrtessék, véres csatákat . . .
 Hárfá s czimbalomnak hangja mellett!
 És fejeztétek be szent föhőszszal
 Égő szívem rengő bortalát:
 Adj boldog jövendőt a magyaroknak
 S áldd meg Isten az édes hazát . . .
 Bálintffy Bálint.

Közönséges napokon is hazavitte a maga két-három forintját, ünnepeken pedig és más rendkívüli alkalmakkor, midőn a várat nagyobb tömegek látogattak, bevétele kétszer annyira is ráment. Szóval el lehetett róla mondani, hogy virágzó üzletet folytat.

De mily jogezimen? kérdezheti valamely naiv olvasó, a ki elfelejté, hogy az iparszabadság korában élünk s hogy a koldus üzlet sem nyög többé a rendőri mindenhatalóság szarnokosága alatt.

Kivált ha valaki oly leleményes ügyességgel folytatja üzletét, hogy senkinek nem esik terhére, senkitől sem kér, senkit meg nem szólít, akkor nem tudom mi kifogása lehet a konstáblér uraknak az ellen, ha valaki székét vissz magának a fehérvári kapu aljába s ott tölti el napjait egy oly ponton, melytől még egyrésztől léghuzamenes, másrésztől teljességgel nem áll utjában a közlekedésnek.

Rifnyak Samu — mert erre a névre szölyött választó-czedulája, melyet sohasem mulasztott el kivenni — e pont kiszemelésénél nem mindennapi megfigyelő és itélő képességének adta jelét, mert az minden tekintetben észlelésre és alkalmasság bizonyult a koldus-üzlet sikeres folytatására.

Akár lefelé jött valaki a várból, akár felfelé igyekezett, e pontnak szemébe kellett tűnnie és pedig ideje korán, két-három perczig látnia kellett azt a vigasztalan szomorú alakot, ki némán ugyan, de oly búsan szegeste tekintetét a jár-kelőkre, hogy azoknak átlag véve harmincz harminczöt száztöltő részvétre lágyult iránta, s nem teheté, hogy elhaladjon mellette a nélkül, hogy egy kis könyörödmánnyal

meg ne kínálja. Valóságos megígérte az embereket esodlatos tekintetével, melynek csak a legreidegebb szívek tudtak ellentállani.

És abban fekszik az üzlet meglepő virágzásának magyarázata is. Rifnyak a természetadományok újabb vívmányait jól fel tudta használni — de lejjel koldult. A tekintetében volt a varázserő, azon melábut, de átható és metsző szemekben, melyek a legvastagabb téli kabátoknál is megtalálják utjokat a szívhöz s ellenállhatatlan erővel szántották fel a könyörület ösztönét.

Legalább Kormos Aurél csak így tudta megmagyarázni, hogy miért nem képes ő e mellett az ember mellett elhaladni a nélkül, hogy legalább egy krajezart ne adjon neki.

Pedig párszor megpróbálta, mert utjára bosszantani kezdte őt a dolog, hogy mért legyen ő rendes adófizetője egy épkezláb embernek, a ki még hozzá nem is olyan öreg.

Mert Rifnyak a legjobb korában levő férfi volt, úgy negyven — ötven között, s eltekinve vigasztalan szomorú arcától és bús szemétől, semminemű külső tesifogyatkozással nem látszott sújtva lenni.

Kormos Aurél párszor el is ment mellette a nélkül, hogy adóját lefizette volna, de alig haladt pár lépést, oly élték lelki furdalás és szemrehányás támadt szívében, hogy vissza kellett fordulnia, hogy adóját lefizesse.
 S hogy nemcsak Kormos Aurél volt így, hanem mások is, számosan, mutatja az üzlet virágzása.
 Történet egészen, hogy Kormos Aurél — a ki mellékesen legyen megemlíteni,

8229. sz.
1888.

Arverési hirdetmény.

Ifj. Némethy József pécsi lakos végrehajtónak Horváth István átai lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 200 frt tökéletlen és ennek 1886. évi június hó 18-ik napjától járó 6%, kamatai 12 frt 78 kr., perbeli 12 frt 25 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 10 frt 95 kr. és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144. §. alapján és a 146. §. értelmében a pécsi kir. törvényszék (a pécsi kir. járásbíró) területén levő, az átai 14. számú tjkönyvben felvett 15. sz. sz. a. 35. sz. házra, udvar és kertre 712 frt becsárban; az átai 6. sz. tjkben felvett A I. a. 1/4 teleknek Horváth István illető fele részére 536 frtban ezenel megállapított kikéltési árban elrendelték.

Az árverés megtartására határidőül 1888. évi május hó 12-ik napjának délelőtti 10 órája Áta község házába tüzetik ki.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 71 frt 20 kr., 53 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikéltött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályszerű elismervényt átsegáltatni.

Kelt Pécsen, 1888. évi március 1-én. A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságánál.

Váry Gyula,
kir. törvénzségi bíró.

1886
1888. sz.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a pécsi takarékpénztár végrehajtónak Marton Vendel m. bertelendi lakos végrehajtást szenvedő elleni 220 frt tökéletlen és járul. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék (a sádsi kir. járásbíró) területén levő a magyar bertelendi 83. sz. telek-jegyzőkönyvbe felvett 149b. sz. sz. 13 és 14. számú házra, belsőlegre és 1/4 telekre, szóval az A I. alatti egész jószágostre (a 145b. sz. sz. belteki kertek is bele értve, melynek adója ugyan ki nem mutattatik, de az A I. alatti jószágostrenek kiegészítő alkatrészét képezi és különben is a zálogjog ezen fekvőségre is ezen kitéllettel „belsőlegre” be van kebelezve), az árverést 985 frt ezenel megállapított kikéltési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1888. évi június hó 8-ik napján d. e. 10 órakor M. Bertelend község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltési áról is eladatni fog. Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 98 frt 50 krt. készpénzben, vagy az 1881. é. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikéltött kezéhez letenni, avagy az 1881. év 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályszerű elismervényt átsegáltatni.

Kelt Pécsen, 1888. évi február hó 3-ik napján a pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Váry,
kir. törvénzségi bíró.

Eladó!

935 □-öl szőlő a felső gyűkicsben a Bertalan kápolnával határos, présházzal, szoba- és konyhával eladó.

Tudakozódhatni a tulajdonosnál: Tettye-utca 6. szám.

Magyar háziasszonyaink figyelmébe!

Minden magyar háztartásban divattá vált már a

LENCK-KÁVÉ

használat a nemcsak azért, mert magyar gyártmány, hanem mivel a Lenck-kávé aroma, illat és alkatrészek kifogástalan minősége tekintetében föltulmúlja a kereskedelemben előforduló összes pótkávét.

Lenck-kávét kapható minden fűszer- és csemege-kereskedésben, s a hol a készlet már elfogyott volna, a t. közönség követelje mint magyar gyártmányt; a soproni gyár képes a legnagyobb megrendeléseknek is eleget tenni.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve.

Pécsen, a gyár képviselője:

Visnya Sándor ur.

5673
1888. sz.

Árlejtési hirdetmény.

A tekintetes bizottsági közgyűlés f. é. 39/5143 sz. alatt tett határozata alapján ezenel közhírré teszem, miként az uszoda vendéglő kibővítése, illetőleg a jelenlegi épület mellé egy nyári terem felépítése körüli munkálatot a költségvetésben kitüntetett következő összegek u. m.

- a) A föld-közműves és kőfaragó munkák 1275 frt 32 kr.
- b) a cserepes munka 183 frt — kr.
- c) az ácsmunka 444 frt 64 kr.
- d) a bádogosmunka 58 frt 54 kr.
- e) az asztalos, lakatos, üveges és mázólo munkák 306 frt 50 kr.

Összesen tehát 2268 frtnyi

összeg kikiáltási ár mellett hivatalos helyiségben (Városház II. emelet 33. ajtó) f. é. május hó 2. napján délelőtti 10 órakor tartandó nyilvános szóbeli árlejtés és zárt ajánlati tárgyalás útján fognak együttesen, vagy egyenkint is kiadatni.

Felhívtnak a vállalkozni szándékozik, miként fenti összeg 5% százalékának megfelelő bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat f. évi május hó 1-én délután 5 óráig a polgármesteri hivatalnál nyújták be, avagy ily bánatpénzzel ellátva, a szóbeli árlejtésen jelenjenek meg.

A részletes feltételek a mérnöki hivatalban a délelőtti hivatalos órák alatt bármikor betekinthetők.

Kelt Pécsen, 1888. április hó 26.

Jilly Alajos.
városi tanácsos.

Egy jó karban levő Schuttleworth-féle

8 ló erejű

GŐZGÉP

(Locomobil)

jutányos áron eladó.

Bővebb felvilágosítást a lap kiadó-hivatalánál.

606 és 625
1888. tkt. szám.

Arverési hirdetmény.

A siklósi kir. bíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Toth Ferenc és Strausz Ignác siklósi lakosok végrehajtónak Denke József és neje Istokovics Mari beremendi lakos végrehajtást szenvedett elleni 140 frt és 408 frt tökéletlen és járulékaik iránti végrehajtási ügyében az árverést (a siklósi kir. járásbíró) területén levő Nagytótfalu községben fekvő a nagytótfalu 710 sz. tjkben felvett 100 sz. sz. 93. sz. házra 538 frt 719 sz. tjkben 1874 sz. sz. fekvőségre az 1881. 60 t. cz. 156. §. a) pontja alapján egészenben 41 frt ezenel megállapított kikéltési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi május hó 16-ik napján délelőtti 10 órakor Nagytótfalu község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikéltési áról is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 53 frt 80 kr. 4 frt 10 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikéltött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályszerű elismervényt átsegáltatni.

Kelt Siklóson 1888. évi február hó 18. napján.

A siklósi kir. bíróóság mint telekkönyvi hatóság.

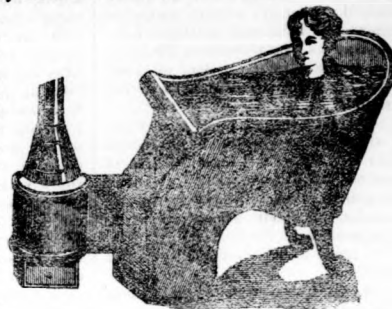
Visny Pál,
kir. albiró.

CSUKÁS ZOLTÁN

építlet- és díszmű-bádogos

Pécsen, Király-utca 27. szám (Gianone-ház).

Ajánlja mindennemű éreztető munkát, elvállal konyha- és házbereendezéseket, szoba- és házi ciosettek fölállítását, készíti fürdő- és ülökádákat önfűtő kályhakkal, vízfordó sajtárokat, borhűtőket stb. — Vállalkozik különösen építkezéseknél tetőfedésre, öntött (fehér), horganyozott (vas) és horganylemezből, függő és szegély csatorna fölrakására, valamint díszgömbök, szelkacskók készítésére stb.

Javítások és festések jutányos áron elvállaltatnak, megrendelések mérték vagy rajz után pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

Fürdő-zsolyék önfűtő-kályhakkal a legjobb minőségűek csakis nálam kaphatók.

2-1

HIRDET MÉNY.

A vaiszlói pótvásár

a 20183. sz. miniszteri rendelet alapján

ez évben május hó 7. és 8-án

azaz hétfőn a baromvásár és kedden a ruhavásár

fog megtartatni.

Tisztelettel

a bérnök.

Első Pécsi Temetkezési Intézet „Kegelet”

Ó-pósta utca 22-ik szám

temetkezések rendezését

a tulajdonát képező francia minta szerint épített díszes légmentes öveg- és nyitott halottas koscsajban, itt helyben és vidékre, olcsón és legszebb kivitelben.

Diszes ravatalozások felállítását minden osztályhoz.

A halottak szállítását minden irányban.

Raktár: érc- és fakoporsók, szemecék, sírkoszorúk, fér- és női halottas ruhák.

A pontos kivitelért az intézet alólírt tulajdonosai kezeskednek:

Hoffman Károly. Edhoffer Ferenc.
Hártl Ferenc. Szigriszt János.
Kindl Ferenc. Lauber Rezső.
Gindl Alajos, rendező.

343. szám.
1888.

Kos-eladás.

A m. kir. tereziánumi báttaszéki alapítványi iradalom törzshúzásátában

az 1885-ik évi Budapesten tartott országos kiállításon valamint a budapesti múlt évi tenyész-állat vásáron első díjakkal kitüntetett

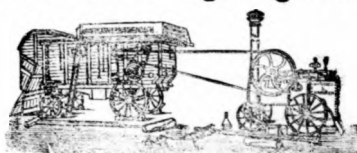
Goedecke H. porosz sziléziai tenyésző zuzellai törzsnagyjából származó rambault kosoktól és az országos kiállításon szinte kitüntetett uradalmi hazai fésűs anyákból tenyésztett

30 darab két éves kos eladó.

Felvilágosítást ad:

Az uradalom tisztsége
Báttaszéken, (Tolna-megye).

UJI Szabadalmazott szeges gőzcséplőgép

3 1/2 és 4 lóerejű

fa-, szén- vagy salmafűtésű gőzmozdonyok számára, 10 órai munkaképesség 4500-6000 kéve, teljesen tisztán elcséplve, és osztályozva, sokkal csekélyebb szükséglet hajtóró és fűtanyagban, tetemesen nagyobb és jobb munkaképesség, könnyebb szállítás mint a verőlecezes gépeknél.

Arjegyzekek kívánatra.

Ezen gépeket erős szerkezetben gyártja és gyorsan, valamint előnyösen állítja elő

GROSSMANN és RAUSCHENBACH

első magyar gazdasági gépgyára

Budapest,

külső váci-út 7. szám.

Kitűnő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

ÉDESKUTYLA

m. kir. és szász kir. udvari édesanyja- és kúriai BUDAPESTEN, Erzsébet-út 7. sz.

Friss italok az ország minden gyógyszerkereskedésében, fűszerkereskedésében és vendéglőiben kapható.

ÁGNES

Legjobb asztali- és üdítőital.

Hazánk legkedveltebb savanyúvize.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS.

Legjobb asztali- és üdítőital.

Hazánk legkedveltebb savanyúvize.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS.

Legjobb asztali- és üdítőital.

Hazánk legkedveltebb savanyúvize.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS.

Legjobb asztali- és üdítőital.

Hazánk legkedveltebb savanyúvize.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS.

Legjobb asztali- és üdítőital.

Hazánk legkedveltebb savanyúvize.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS.

Legjobb asztali- és üdítőital.

Hazánk legkedveltebb savanyúvize.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS.

Legjobb asztali- és üdítőital.

Hazánk legkedveltebb savanyúvize.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS.

Legjobb asztali- és üdítőital.

Hazánk legkedveltebb savanyúvize.